

[Poul Nielson]

Som fru Lone Dybkjær sagde, er det vigtigt – det var ministeren også inde på – at der er en aktiv tilslutning til måden, det sker på, fra de regionale selskaber. Dette lokale engagement er selvfølgelig vigtigt at fastholde. Derfor er vi også indstillet på i udvalgsarbejdet øjeblikkelig at gå ind i overvejelser om en opblødning af den anden halvdel af L 199, nemlig organiseringen af salget til de store kunder, på en måde, som vil være en imødekommelse af det, der har været sagt fra de regionale selskabers side, sådan at man – for at sige det meget kortfattet – anvender det system, fællesaftalen mellem de fire regionale selskaber og D.O.N.G. går ud på, men gør det på en sådan måde, at der ikke er mulighed for en blokering eller en stilstand i selve salgsarbejdet.

Fru Annelise Gotfredsen havde en bemærkning om, at vi som parti har et specielt ansvar for, at der ikke allerede er grebet ind. Der er nogle forestillinger i den konservative lejr om, at der er et eller andet ganske bestemt, der skulle have været gjort, og som ikke er blevet gjort. Jeg skal bare erindre om, hvilke partier der sidste år gik imod den klargøring, som styrkede afsætningsøkonomien i projektet. Det var jo imod fru Annelise Gotfredsens parti – og andres forsøg – at vi sidste år styrkede projektet og gjorde det, der var rigtigt, men – viser det sig nu – ikke tilstrækkeligt.

Det var også imod en klar borgerlig kritik, jeg forsøgte at gøre kontaktudvalget til så effektivt et forum som muligt for klargøringen af de forskellige problemer, der ikke andetsteds og på anden måde i det samlede, noget komplicerede system havde kunnet finde løsninger. Der var stor forargelse over, at vi faktisk prøvede på at samle alle de involverede omkring et bord og så blive enige med dem om: herfra går problemerne ikke andre steder hen uløste. Det var der stærk kritik af. Hvad bildte han sig ind? Det synes jeg lige skal siges, når fru Annelise Gotfredsen har travlt med at sige, at der ikke er gjort det, der skulle gøres, for at gribe ind.

Det er da rigtigt – som ministeren, stort set hver eneste gang vi har lejlighed til at diskutere disse ting, trækker meget klart frem – at rammeaftalen fra foråret 1981 mellem Naturgas Syd og D.O.N.G. i høj grad afspejlede de forberedelser, der var allerede sommeren forinden, og også afspejlede den

kendsgerning, at man på det tidspunkt ikke havde tingene på plads og havde endnu mindre sikkerhed end siden hen for, om alle tingene faktisk kom til at virke. Jeg vil sige: pressionsmuligheden fra Naturgas Syd var på det tidspunkt større, end den siden hen har været, og det afspejler rammeaftalen. Det er fuldstændig klart erkendt.

Til gengæld synes jeg, det er urimeligt at sige, at socialdemokratiet – både den tidligere regering og også nu, når vi er i opposition – har forsømt lejligheder til at gøre tingene dér, hvor de skal gøres. Jeg opfatter altså situationen sådan, at ministerens måde at kommentere det her på er præget af et ønske om ret konkret at bruge noget af det, vi har foreslået, det juridisk og operativt mest nødvendige, og et ønske om også at gå videre. Det er vi også parate til.

Jeg synes, at den væsentlige del af det, der absolut skal klares, ser det da ud til kan klares. Så på trods af en række ordførerbemærkninger fra regeringspartierne vil jeg takke regeringen.

(Kort bemærkning).

Annelise Gotfredsen (KF):

Jeg skal blot sige til hr. Poul Nielson, at en af de ting, som den tidligere, socialdemokratiske regering kunne have gjort, var at få indgået langsigtede eksportaftaler, som rimeligvis kunne være indgået på langt bedre vilkår, end det er muligt i dag.

(Kort bemærkning).

Lennart Larson (V):

Jeg vil godt sige til ordføreren for forslagsstillerne, at den ændring af varmforsyningsloven, der blev gennemført sidste år, blev administreret på en sådan måde, at den delvis fjernede det meste af finansieringsgrundlaget under naturgasprojektet, og det er derfor, vi står, som vi gør i dag. Man fjernede tilslutningsafgifter, gav store rabatter og gennemførte en lang række andre ting. Det er én side af sagen.

Med hensyn til den lovgivning, vi står her med i dag, vil jeg gerne stille et spørgsmål. Jeg kan godt se, at folketinget, hvis det har et flertal, kan fastsætte, hvordan man vil sælge gassen, men jeg kan ikke se, hvem der skal